

4. Zarzut czwarty, dotyczący oczywistego błędu w ocenie, jako że nie zostały spełnione w odniesieniu do skarżącego elementy konstytutywne kryteriów f) i g) z decyzji (WPZiB) 2022/329 z dnia 25 lutego 2014 r., podstawy przyjęcia rozporządzenia (UE) 2022/581 z dnia 8 kwietnia 2022 r.
5. Zarzut piąty, dotyczący błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na tym, że rzekome dowody, na których podstawie Rada przyjęła rozporządzenie (UE) 2022/581 z dnia 8 kwietnia 2022 r., w odniesieniu do skarżącego: i) opierają się wyłącznie na informacjach, niekiedy starszych niż pięć lat, pochodzących z witryn internetowych (z których część, w szczególności rucompromat, nie są w żadnej mierze obiektywne) oraz ii) podają – niektóre z nich – fałszywy stan faktyczny.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia praw podstawowych skarżącego polegającego na tym, że rozporządzenie (UE) 2022/581 z dnia 8 kwietnia 2022 r. w części dotyczącej skarżącego stanowi nieuzasadnione i nieproporcjonalne naruszenie jego praw podstawowych, do których należą prawo własności, zapisane w art. 17 karty praw podstawowych, oraz wolność prowadzenia działalności gospodarczej, zapisana w jej art. 16.

- (¹) Decyzja Rady (WPZiB) 2022/329 z dnia 25 lutego 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 50, s. 1).
- (²) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/581 z dnia 8 kwietnia 2022 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 110, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2022 r. – Berezkin/Rada

(Sprawa T-360/22)

(2022/C 294/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Grigory Viktorovitsj Berezkin (Moskwa, Rosja) (przedstawiciel: adwokat J. Grand d'Esnon)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/582 (¹) z dnia 8 kwietnia 2022 r. w zakresie, w jakim umieszcza nazwisko skarżącego w załączniku do decyzji Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r.;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/581 (²) w zakresie, w jakim umieszcza nazwisko skarżącego w załączniku 1 do rozporządzenia Rady (UE) 2014/269 z dnia 17 marca 2014 r.;
- zasądzenie od Rady Unii Europejskiej 1 EUR tytułem zadośćuczynienia;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący niezgodności z prawem sankcji zastosowanych wobec skarżącego polegającej na tym, że są one rezultatem oczywistego błędu w ocenie, gdyż skarżący nie ma żadnego związku z wydarzeniami mającymi miejsce w Ukrainie i nie wspiera rządu Federacji Rosyjskiej.

2. Zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa do skutecznej obrony sądowej i obowiązku uzasadnienia ciężącego na Radzie. Skarżący podnosi, że jedyne źródła przedstawione przez Radę to artykuły prasowe lub wyimki ze stron internetowych i nie spełniają one zatem kryteriów dowodowych uzasadniających zastosowanie sankcji.
3. Zarzut trzeci, dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności i zasady równości traktowania. Zdaniem skarżącego nie ma żadnego materialnego związku między nim a rosyjską polityką w Ukrainie i w konsekwencji sankcje nie odnoszą się do któregośkolwiek z celów decyzji i rozporządzenia z dnia 17 marca 2014 r. ⁽³⁾
4. Zarzut czwarty, dotyczący naruszenia zasady zgodności z prawem. Skarżący powołuje się w te kwestii na niezgodność z prawem kryteriów figurujących pod lit. f) i g) decyzji i rozporządzenia z dnia 17 marca 2014 r. w zakresie, w jakim naruszają one obowiązki ciężące na Radzie w myśl art. 215 ust. 2 TFUE, jak również zasadę pewności prawa.
5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia zakresu praw podstawowych skarżącego, w szczególności prawa własności i swobody przemieszczania się.
6. Zarzut szósty, dotyczący naruszenia prawa skarżącego do obrony polegającego na tym, że Rada nie przekazała mu indywidualnie szczegółowych zasad i konkretnych podstaw umieszczenia jego nazwiska w wykazie osób objętych sankcjami. Skarżący nie był zatem w stanie przedstawić uwag w ich przedmiocie.
7. Zarzut siódmy, dotyczący żądania odszkodowawczego. Skarżący uważa, że jego reputacja doznała poważnego uszczerbku, wnosi zatem o zadośćuczynienie.

-
- ⁽¹⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/582 z dnia 8 kwietnia 2022 r. zmieniająca decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2022, L 110, s. 55)
- ⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/581 z dnia 8 kwietnia 2022 r. wykonujące rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2022, L 110, s. 3).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2014, L 78, s. 6).

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2022 r. – Akhmedov/Rada

(Sprawa T-363/22)

(2022/C 294/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Farkhad Teimurovich Akhmedov (Baku, Azerbejdżan) (przedstawiciel: adwokat W. Julié)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2022/582 z dnia 8 kwietnia 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽¹⁾ (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”), w zakresie dotyczącym strony skarżącej;
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/581 z dnia 8 kwietnia 2022 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających ⁽²⁾, w zakresie w jakim dotyczy strony skarżącej;
- zasądzenie od pozwanej odszkodowania za poniesioną przez stronę skarżącą szkodę i doznaną przez nią krzywdę;
- obciążenie pozwanej całością kosztów postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z obroną.